

Lovforslaget havde følgende Indhold:

„Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til paa Statskassens Vegne at overtage Udgifterne ved den fremtidige Vedligeholdelse af et Spir paa Vor Frue Kirke i København fra den Dag at regne, da Spiret afleveres fuldt færdigt.

Forinden den endelige Tilladelse til Spirets Opførelse gives af Ministeren, maa det foreligge godtgjort, at de fornødne Midler til Opførelsen saavel som til Udredelsen af Udgifterne ved alle af Opførelsen foranledigede Foranstaltninger ere behørig sikrede, hvorhos Tegninger, Beskrivelse og Overslag skulle være godkendte af Ministeren efter at være underkastede den Bedømmelse i kunstnerisk og teknisk, navnlig ogsaa statisk, Henseende, som han anser fornøden.

Endvidere nedsættes der af Ministeren en Komité til at føre sagkyndigt Tilsyn med Arbejderne ved Spirets Opførelse. Fornøden Instruks for denne Komité udfærdiges af Ministeren.

Omkostningerne ved den fornævnte Undersøgelse saavel som ved Komiteens Tilsyn blive Statskassens uvedkommende“.

Om Anledningen til og Hensigten med dette Lovforslag anføres følgende:

I Oktober Maaned 1910 modtog Konsistorium som Frue Kirkes Patronat et Tilbud fra Brygger Carl Jacobsen om at rejse et Spir paa Frue Kirke, eller, som Brygger Jacobsen udtrykker det i det senere udfærdigede Gavebrev*), at „genreise“ Frue Kirkes tidligere Spir 2: det Barok-Spir, som, efter Tegning af Overceremonimester *Vincent Lerche*, sattes i Tiden efter 1733 paa den „Frue Kirke“, som den Gang stod og som i Tiden efter 1807, da Spir og Hvælvinger styrtede sammen,

*) I dette Gavebrev, dateret 10. November 1910, angiver Brygger Jacobsen følgende som Motiv til Gaven:

„Min Tanke hermed er ikke blot:

at give Danmarks Hovedkirke det højeste og i sin Stiil vel det skønneste Spir i Norden — *at plante Korset højest over vore Hoveder;*

men den er tillige:

at give vor Hovedstads historiske Midtpunct et architectonisk Mindesmærke, som fjernt og nær vil drage vore Øjne til sig og adle vor By for vort Syn. Vi se jo, hvorledes de skønne Taarne og Kupler højne hver den Bydel, hvori de findes.

Men endelig og ikke mindre ønsker jeg:

at genreise Spiret for at udslette det sørgelige Minde om den største Ulykke, som vel nogensinde har ramt vort Land, og som det kullede Taarn bestandigt og pijnlijk minder os om“.